

عنوان مقاله:

ارزیابی پاسخ ژنوتیپ های خیار (Cucumis sativus L.) به انگلی شدن توسط گل جالیز مصری (Phelipanche aegyptiaca)

محل انتشار:

نهمین همایش علوم علف های هرز ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نیره السادات حسینی فرادنبه - دانش آموزته گروه آگروتکنولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

ابراهیم ایزدی دربندی - دانشیار گروه آگروتکنولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

حسن کریم مجنی - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، ایران

احمد نظامی - استاد گروه آگروتکنولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

عدم وجود راه حل قطعی و موثر برای کنترل خسارت فراوان گل جالیز در گیاهان میزبان باعث شده که تحقیقات جهت یافتن ژنوتیپ های مقاوم یا متحمل با تاکید بر بررسی پاسخ های فیزیولوژیکی میزبان ادامه یابد. در آزمایش گلخانه ای در قالب طرح کاملا تصادفی با شش تکرار، پاسخ ۳۵ ژنوتیپ خیار در حضور انگل گل جالیز بررسی و تغییرات هر صفت در تیمار آلوده به گل جالیز نسبت به شاهد بدون آلودگی همان ژنوتیپ، بررسی شد. نتایج نشان داد، آلودگی گل جالیز باعث کاهش معنیدار در وزن خشک اندام های هوایی و ریشه نسبت به تیمار شاهد شد. در بین ژنوتیپ های مورد بررسی، ژنوتیپ خسیب با ۵۱ درصد و ژنوتیپ بومی ۵۵۹۵۲ با ۹۱ درصد کاهش وزن اندام های هوایی، بیشترین آسیب را از انگلی شدن گل جالیز نشان دادند. صفات اندازه گیری شده مربوط به گل جالیز در تیمارهای آلوده شامل تعداد کل اتصال به ازای هر گیاه، وزن خشک کل گل جالیزهای متصل در ژنوتیپ های مختلف خیار باهم تفاوت معنیدار داشتند. نتایج آزمایش نشان داد که رابطه انگلی میزبان خیار-گل جالیز تحت تاثیر ژنوتیپ های مختلف میزبان قرار دارد.

کلمات کلیدی:

ژنوتیپ بومی، گیاه انگل، مقاومت به گل جالیز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1503367>

